

• Vrijwilligerswerk vergroot gevoel van eigenwaarde psychiatrisch patiënt

Uitzendbureau voor GGZ-cliënt

Psychiatrische patiënten in Limburg kunnen vanaf 2010 via een uitzendbureau klussen opknappen. „Mijn salaris bestaat uit genoegdoening. Dat is belangrijker dan geld.”

Maartje Bakker

Er was al een verhuisploeg, een klussenbedrijf, een computerwerkplaats en een bedrijfsrestaurant waarin patiënten van de GGZ Noord- en Midden-Limburg werken. Nu komt daar een uitzendbureau bij. „Het unieke is dat dit uitzendbureau niet alleen bedoeld is voor cliënten, maar dat het ook door hen wordt gerund”, zegt Koos Föllings, directeur langdurige zorg bij de instelling voor geestelijke gezondheidszorg. „Zelfs de directeur van het uitzendbureau is een cliënt. De begeleiding door onze medewerkers is minimaal.”

Föllings loopt over van de ideeën voor klussen die de psychiatrische patiënten kunnen opknappen. „Grasmaaien, honden uitlaten. Zodra het plan voor een uitzendbureau uittekte, begonnen mensen uit de omgeving zich te melden met karweitjes. Een zaak die veel meubels levert aan de GGZ, had meteen belangstelling voor hulp van cliënten. Het bedrijfsrestaurant kan ook uitbreiden. We kunnen maaltijden klaar maken voor ouderen en die laten rondbrengen. Dat je stemmen hoort, wil niet zeggen dat je geen soep kunt opscheppen.”

Het probleem met psychiatrische patiënten is dat ze minder betrouwbaar zijn dan mensen zonder psychische problemen. Ze kunnen zomaar uitvallen en een dag niet in staat zijn te werken. Daarom kunnen ze via een gewoon uitzendbureau geen werk vinden. Zo kent Föllings een patiënt die accountant is; die kan best de financiën doen van het GGZ-uitzendbureau, maar hij komt niet aan een reguliere baan. Zeker patiënten die in therapie zijn en dus maar een paar uur op een dag de tijd hebben, zijn niet erg aantrekkelijk voor werkgevers.

Maar werken is goed voor mensen met een psychische aandoening, daarvan is Föllings overtuigd. Het onberekenbare van de psychiatrische

Michael van Vegchel: 'Werken geeft me het idee dat ik iets kan, ondanks mijn verleden.'

patiënten vangt de GGZ op door dubbel te plannen: twee mensen op een taak die ook door één persoon kan worden gedaan. Door te werken krijgen patiënten de kans om een zo normaal mogelijk leven te leiden en mee te doen in de samenleving. Föllings: „Ze krijgen hun gevoel voor eigenwaarde terug. Bovendien is een baan een effectief middel tegen eenzaamheid.”

„Werken geeft me het idee dat ik iets kan, ondanks mijn verleden”, beaamt Michael van Vegchel, voormalig cliënt van de GGZ. Hij was lang verslaafd en depressief. „De werkdruk is te hoog in een normale baan. Maar nu kan ik iets betekenen. Het

doet me goed dat ik andere mensen blij kan maken.”

Ook Marleen Derckx, die bij de GGZ is behandeld voor ADHD en nu in het restaurant van de instelling werkt, vindt het prettig om bij de GGZ te werken. Het horecawerk geeft haar het vaste ritme dat ze als ADHD'er nodig heeft. Thuis zitten zou haar overleveren aan een ongestructureerde wereld. „En hier veroordelen we elkaar niet. De eisen van de buitenwereld zijn erg hoog. Bij de GGZ werken is laagdrempelig.”

Het uitzendbureau moet ervoor zorgen dat psychiatrische patiënten nog gemakkelijker aankloppen voor werk. Het streven is om het aantal

Marleen Derckx: 'Hier veroordelen we elkaar niet.'

FOTO'S KOEN VERHEIJDEN

werkende cliënten op te schroeven van 36 naar 100.

Directeur Koos Föllings hoopt dat sommige cliënten die als vrijwilliger beginnen, kunnen uitgroeien tot werknemer. Op dit moment onderzoekt de GGZ of het persoonsgebonden budget daarvoor kan worden ingezet. Er zouden dan gesubsidieerde banen ontstaan.

Betaald werk zou geweldig zijn, zegt Derckx, al is het haar niet te doen om het geld – ze wil vooral laten zien dat ze geen nietsnut is. „Mijn salaris bestaat uit genoegdoening: een topsalaris. Ik voel me veel rijker dan iemand met een haastige baan.”